

ARRIANI.

HISTORICI ET

91(3)

PHILOSOPHI PONTI

*Euxini & maris Erythrai Periplus,
ad Adrianum Casarem.*

Ar. 7 +

Nunc primùm è Græco sermone in Latinum versus, plurimisque mendis repurgatus. Accesserunt & Scholia, quæ luculētām Regionum, Gentium, Insularum, Oppidorum, Fluminum, Mercium, cæterarumque rerum memorabilium vtriusque Peripli descriptionem continēt, ex accurata veterum ac recentiorum authorum collatione, quorum nomina post Præfationem addita pagina indicabit.

Addita est præter loca, que solers Lusitanorum penetravit navigatio, omnium cum Oppidorum, quæ Danubius irrigat: tum Fluviorum, qui in eum deuoluuntur, diligens & iucunda obseruatio,

Præterea ipsius Ponti Chorographica tabula.

IO. GVILIELMO STVCKIO TIGVRINO AVTHORE.

*opus damnati a
tris, hactenus p
bit cum correctio
mea permittitur*

Cum gemino indice rerum scitu dignarum quæ in vtroque Periplo explicantur.

*Est conforme al
Expurgatorio del año
de 1840. Pap. Dautay*

*Est et purgado de
forme a el exp
rio de 1632.*

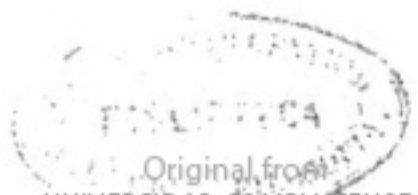
Agustín de Carvajal

*de la lib^a del Colegio
Imperial de la Compañía de Jesús*

LUGDVNI

APVD BARTHOLOMÆVM VINCENTIVM.

M. D. LXXVII.

Χερματίνθ.) Infectoria, siue tinctoria. Amatus laccam factitiam siue artificialem ex faece brasiliij Virtzinij dicti, & cocci resultare dicit, ex qua pictores colorem rubrum obscurum maximè conficiunt. Hanc idem ait cum prima & naturali lacca à Semprone, & aliis ineptè admodum confundi. Garzias tamen laccam quoque naturalem præmansam ait pulcherrimo colore rubro inficere, & ex ea bacillos illos confici, quibus in obsignandis epistolis utimur, admixtis iis coloribus, quos maximè expetimus. Iisdem etiã fabri lignarij lineas ducunt. Nota etiam 𐤇𐤆𐤋 *Laca* Chaldaicè genus esse coloris. Sed de lacca, eius elaboratione, vi atque natura, vsu in medicamentis, tinctura, vide plura apud Amatum, Garziam, Mathiolum, Scaligerum, Odoardum Barbofam & alios historicos rerum Orientalium.

Lacca tinctoria.

Rhinoceros.) Vastum hoc animal in Cambaca, Bengala, Patane olim (Perimula dicta) ac multis aliis Indiæ & Æthiopiæ locis maximè reperiri traduntur. De quo vide Plin. Garziam, Scaligerum, & in primis Gesnerum.

*Rhinoceros.
Perimula Indis
Patane.*

Plurima ex Ægypto, &c.) Hinc Plinius libro 6. cap. 23. de his navigationibus verba faciens, ex India, inquit, renaugant mense Ægyptio Tybi inci piēte, nostro Decembri: aut Mechiris Ægypti intra diem sextum, quod fit intra idus Ianuarias nostras. Itaque euenit, vt eodem anno remeent. Hęc ille. Quum omnibus in actionibus, tum verò atque in primis in navigationibus ἐκασεία est obseruanda. Triū porrò in hoc periplo mēsiū fit mentio, qui ad huiusmodi præsertim mercatorias maris Erythraei navigationes sint opportuni, nimirum Ianuarij, qui Tybi, Iulij, qui Epiphi, Septēbris, qui Thoth ab Ægyptiis appellatur. Hic postremus cuius bis in hoc periplo Arrianus meminit proculdubio Mercurio sapientię, orationis, literarum, numeri, nuntij, mercaturę atque luci Deo fuit consecratus. Is enim ab Alexandrinis, teste Eusebio, Thoth, ab Ægyptiis, teste Platone in Phædro, & Cicerone De natura deorum, Thoyth, siue Theuth à Phœnicibus, teste Lactantio, Thautus siue Thautus, à Gallis, & Germanis Theutas fuit appellatus. Hinc verisimile est Græcam vocē Θέου, & Latinā Deum promanasse, licet aliæ atque aliæ à Grammaticis vtriusque vocis notationes afferantur.

*Nauigationis India
dica tempus.*

*Tempus in omni
actione spectan-
dum.*

Menses tres.

*Mensis Thothij.
Septēbris, Mer-
curio sacer.
Mercurius Thot
dictus.*

*Thoth Græcum
forjan à Thoth.*

Arabicus sinus.) Mare Erythraeum in duos sinus diuiditur, quorum alter Persicus (de quo postea) alter Arabicus dicitur, nempe ab Arabibus accolis: ab Ægypto mari, vt Plinius libro 2. cap. 68. testatur, quindecim millibus passuum distans, ad quem vsque Alexandrum Magnum penetrasse, Plinius eo probat, quòd in eo res gerente C. Cæsare Augusti filio, signa nauium Hispaniensium fuerint agnita, libro 2. cap. 67. Hodie Arabicus sinus qui est à Sues, vsque ad Belmandel, ab Europæis mare Rubrum, ab accolis *Mar de Mecca*, ab aliis *Bohar Corsum* (quod mare clausum significat) appellatur, item *Busorá*, teste Barroso. Hic est sinus ille, cuius frequentissimis olim in Indiam, & Troglodyticam navigationibus Ægypto vectigal mirum in modum auctū fuisse pluribus testatur Strabo lib. vii.

*Erythraei maris
duo sinus.
Arabicus sinus.*

*Alexander Ma-
gnus ad Arabicū
vsque sinum pe-
netrauit.*

*Arabicus sinus
termini.*

*Arabicus sinus
hodie quomodo
appellatur.*

Iuxta Abalitem.) Hic ἀβαλίτην per β, infrà ἀβαλήτιω Aualetem appellat. Plin. libro 6. cap. 29. Ultra Isidis portum Pseudopylas duas insulas (ac totidem Pylas dictas) sinus est Abalites, insula Diodori, & aliæ desertæ, oppidum Gaza, Mossilicus portus, & promontorium. Stephanus ἀβαλίτης, Aualites sinus in dextra parte maris Rubri. Ptolemæus similiter de situ Æthiopiæ sub Ægypto, post Adulicum sinum subiungit Aualitem sinum & emporium inde denominatum.

Abalites.

Σπιούται.) Infrà vbi de eodē freto verba faciemus, ait, εἰς σπὸν σπυράται δότο-
χλείται.

Παρατα.) Sic forsan dicta, quia se mutuò attingunt, ac consequuntur.

ἀγκυροβόλιον

Ἀγκυροβόλις, καὶ βάλις.) Ἀγκυροβόλια vox, qua ter Arrianus in hoc periplo
vritur, ἀπὸ τῆς ἀγκύρας, & βάλισσιν composita, quum ipsam anchoræ eiectionem,